EDIȚIA II

Anul I. — No. 43. | In Capitală numĕrul 5 banĭ. — In Districte 10 banĭ. | Luni 3, Marțĭ 4 Octomvrie 1888.

ADEVĔRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ străin în casă.

V. ALEXANDRI

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
STRADA DOAMNEĬ No. 15 bis
d'asupra tipografiĭ Thiel & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURĬ

pe 1 an	Ln. 30	INSERȚIĬ ȘI RECLAME	
„ 6 lunĭ	„ 16	linia	Ln. 2
„ 3 „	„ 10	ANUNCIURĬ PE PAG. IV.	
Streinăt.	Ln. 50	linia	60 b.

DISOLVANTUL RĔŬ-FĂCĔTOR

INTRUNIREA DE LA ATENEU

GUVERNUL ȘI AFACEREA MIULESCU

Căsătoria Ocnașuluĭ

Serviciul telegrafic

al ziaruluĭ ADEVĔRUL

Roma, 13 Octomvrie — *D. Crispi a trimes principeluĭ de Bismarck o depeșă în care 'ĭ zice: „Așĭ voi să pot fi ecoul aplauselor carĭ au primit pe împĕratul Wilhelm, amic al regeluĭ nostru și a le face să ajungă până la D-v., pentru a vĕ face să înțelegețĭ cât de mult poporul italian iubește Germania și până la ce punt dorește ca unirea să țină tot-d'a-una tot ast-fel de intimă pentru pacea Europeĭ.“*

Principele de Bismarck a rĕspuns; „Intâlnirea suveranilor noștri este espresiunea solemnă a amicițieĭ celor două marĭ națiunĭ. Ferma noastră voință d'a o menține constitue o trăsură de unire scumpă inimeĭ mele.“

Paris, 13 Octomvrie. — Journal des Débats *face să se observe că situațiunea diplomatică a Porțiĭ în privința articoluluĭ 10 al convențiuneĭ Suezuluĭ e pe deplin ocrotită prin Nota ce ea a adresat'o puterilor. Ea poate decĭ să semneze convențiunea fără protocol esplicativ și fără a se preocupa de șicanele d-luĭ Crispi.*

Atena, 13 Octomvrie. *Șase cuirasate englezeștĭ vor asista la jubileŭ. Maĭ multe vase austriace și italiane sunt așteptate.*

Paris, 13 Octomvrie. — *O încercare de revoluție s'a făcut in Bolivia, dar n'a isbutit.*

Roma, 13 Octomvrie. — *Impĕratul Wilhelm a oferit regeluĭ un portret foarte frumos al împĕratuluĭ Frederic pe patul sĕŭ de moarte.*

S'a executat de către armată nișce manevre foarte strălucite în fața împĕratuluĭ, regeluĭ, principilor și a principeselor; apoĭ a urmat defilarea trupelor în numĕr de 28,000 oamenĭ. Vr'o sută de miĭ de persoane asistaŭ la revistă. Impĕratul a fost aclamat cu entusiasm la ducere și întoarcere.

Impĕratul a oferit Papeĭ o tabacheră mică de aur cu pietre prețioase și cu portretul împĕratuluĭ pe capac.

Roma, 13 Octomvrie. — *Impĕratul și regele aŭ esprimat ministruluĭ de resbel înalta lor satisfacție pentru atitudinea trupelor la revista de azĭ.*

Roma, 13 Octomvrie. — *Reforma anunță că s'a confiscat azĭ la Ventimiglia șase kilograme de hârtiĭ micĭ cu cuvinte analoage acelora de pe hârtiile aruncate la Roma Joĭ. Aceste hârtiĭ proveneaŭ din Marsilia și eraŭ trimese la Neapole pentru a fi aruncate în ziua sosireĭ Impĕratuluĭ.*

Roma, 13 Octomvrie. Gazeta oficială *zice în partea sa oficială, că împĕratul Wilhelm a vizitat ierĭ într'un mod oficial pe Papa; trupele regale eraŭ rînduite pe cele două laturĭ de la Legațiunea Prusieĭ până la Vatican pentru a face Impĕratuluĭ onorurile militare.*

Berlin, 13 Octomvrie. — *D-rul Morell Mackenzie știind să împiedice pân'acum, prin toate mijloacele, publicarea traduceriĭ englezeștĭ a protocoalelor oficiale ale doctorilor germanĭ, libraria germană publică azĭ traducerea englezească.*

Varna, 13 Octomvrie. — *Principele Ferdinand, principesa Clementina și suita lor s'aŭ îmbarcat la Sandrova pe vaporul austriac „Narenta“ pentru Burgas, unde 'l așteaptă d. Stambuloff pentru a se întoarce la Sofia.* (Havas).

Bucurescĭ, 3 Octomvrie

Disolvantul rĕŭ-făcĕtor

Situațiunea în care se află țara noastră în acest moment este cea maĭ tare dovadă de progresul treptat pe care l'a făcut discompunerea partidelor sub Domnia luĭ Carol I.

De când există la noĭ sistemul parlamentar nu s'a vĕzut nicĭ-o-dată o destrăbălare atât de completă a partidelor în ajunul uneĭ lupte electorale.

Inainte exista un partid conservator care combătea ideile prea înaintate și un partid liberal care pusese pe programul sĕŭ ideile progresiste.

Atât tendințele conservatoare ale unuia cât și cele liberale ale celuĭ-l-alt se puteaŭ discuta, din puntul de vedere al principiilor și al oportunitățeĭ, dar cel puțin țara nu era nedumerită și alegĕtorul putea să'șĭ dea cont pentru ce și pentru cine să voteze.

In adevĕr nu se poate zice că am avut ca în alte țĕrĭ partide cu principiĭ bine definite asupra tutulor cestiunelor sociale și economice, dar, în trăsăturile cele marĭ, osebirea între conservatori și liberalĭ era lesne de definit.

Aŭ fost de ajuns 22 de anĭ de Domnie streină pentru a opri desvoltarea instituțiunilor noastre politice și pentru a aduce România în starea în care se găsește astăzĭ, adică pentru a o supune la regimul personal cel maĭ rĕŭ-făcĕtor, cel maĭ periculos, fiind-că este autoritar fără rĕspundere, autocratic fără autoritate și reacționar fără franchețĕ.

Partidul care se numește liberal-național nu este nicĭ liberal nicĭ național, căcĭ a părăsit cu totul ideile carĭ formaŭ crezul liberalismuluĭ român și politica națională.

Partidul ce se zice liberal-conservator nu este nicĭ liberal nicĭ conservator, căcĭ a adoptat numaĭ o etichetă liberală și a uitat principiile de căpetenie ale adevĕraților conservatorĭ.

De aceia vedem producĕndu-se atâtea grupurĭ și grupulețe ce nu sunt de cât rezultatul îmbucătățireĭ partidelor celor marĭ carĭ existaŭ maĭ înainte.

De aceia am asistat de câțĭ-va anĭ la un șir de coalițiunĭ și de împestrițărĭ între elementele cele maĭ eterogene și vedem astăzĭ că atât conservatoriĭ cât și liberaliĭ sunt divizațĭ în grupurĭ deosebite carĭ nu pot forma între dînșiĭ de cât nișce alianțe de ocaziune.

Se știe că în chimie există unele substanțe care fiind introduse într'un corp compus de maĭ multe elemente, produc efectul d'a disolva corpul osebind elementele. O asemenea substanță se numește *disolvant*. Eĭ bine, Regele Carol a jucat acest rol; El a fost și este disolvantul cel maĭ energic al partidelor noastre politice.

Prin colectiviștĭ, El a disolvat partidul liberal, prin junimiștĭ pe cel conservator. Toată acțiunea Regeluĭ asupra partidelor n'a avut alt scop de cât de a le divide pentru a le răpi puterea și a putea în urmă dispune de ele după plac.

Pentru aceasta El a avut nevoie de instrumente carĭ să'l ajute. Din nenorocire le-a găsit la liberalĭ în domnul Ioan Brătianu, la conservatorĭ în domnul Petre Carp. Este de observat că între aceștĭ doĭ oamenĭ există o afinitate de apucăturĭ carĭ va face ca eĭ să nu se combată nicĭ-o-dată de cât *pro forma*. De aceia îmĭ vine a rîde când vĕd pe de o parte pe Ioan Brătianu atacând pe junimiștĭ și pe Carp, și pe de alta cum *România liberă* polemizează în termenĭ violențĭ cu *Voința Națională*. Eĭ îmĭ fac efectul unor slugĭ carĭ, fiind la același stăpân, se ceartă pentru simbrie.

Prin urmare se vor prezenta în alegerile viitoare două grupurĭ formate sub inspirațiunea Palatuluĭ; unul la guvern și altul în opozițiune, ambele grupurĭ se vor întrece în slugărnicie către Tron. De Țară nicĭ nu e vorbă, căcĭ atât colectiviștiĭ roșiĭ cât și ceĭ albĭ nu aŭ nimic comun cu țara. Lupta între dînșiĭ nu se face pe tĕrâmul electoral ci în anti-camera Regeluĭ.

Sunt în adevĕr două alte grupurĭ politice carĭ aŭ rădăcinĭ în țara; conservatoriĭ și liberaliĭ ceĭ adevĕrațĭ ar putea încă lupta pe tĕrâmul ideilor în afară de înrâurirea Palatuluĭ, dar această luptă care în timpurĭ normale ar putea fi bine-făcĕtoare, nu poate astăzĭ de cât să folosească planurilor disolvante ale Regeluĭ. De aceia am vĕzut că agențiĭ Palatuluĭ aŭ făcut tot ce aŭ putut pentru a rupe opozițiunea-unită, care era singura stavilă contra regimuluĭ personal.

Dar nu va trece mult și țara se va deștepta; după alegerĭ împestrițările electorale se vor desface și opozițiunea-unită se va forma iarășĭ sub o altă denumire dar de astădată ea nu va fi numaĭ contra miniștrilor ci contra *disolvantuluĭ rĕŭ-facĕtor* ce poartă numele de Carol I.

Dunăreanul.

INTRUNIREA DE LA ATENEŬ

Erĭ la ora 2 și jum. sala Ateneuluĭ de lângă grădina Cișmegiŭ a fost plină de lume din toate partidele și grupurile, venite spre a auzi pe liberaliĭ disidențĭ.

D. M. Cogălniceanu, despre care se zicea prin afiș că va veni la întrunire, n'a fost de față. Se știe că d. M. Cogălniceanu este bolnav; însă cunoscêndu-se tactul acestuĭ bătrîn liberal, mulțĭ cred că d-sa n'a vrut să vie să vorbească în întrunirea de ierĭ, unde trebuia să se spună verde și românește că lupta opozițieĭ-unite a fost contra regimuluĭ personal și se știe că o atare declarație francă nu prea duce la putere în zilele noastre.

Aŭ vorbit d-niĭ D. Brătianu despre ruperea coalițiuneĭ, despre același lucru a vorbit și d. C. Boerescu. Amêndoĭ aŭ înfierat precum se cuvine pe aceia care pentru putere aŭ lăsat nu numaĭ pe aliațiĭ lor de ierĭ dar chiar și pe șeful onest al conservatorilor.

Ambiĭ oratorĭ aŭ recunoscut că scopul opozițieĭ-unite n'a fost atins încă, venirea la putere a fost numaĭ un mijloc pentru un scop, acela de a pune țara în posesiunea de ea însășĭ și de a restabili regimul parlamentar adevĕrat. De vreme ce un regim personal a fost înlocuit de un alt regim personal, coaliția nu și-a ajuns scopul.

D-niĭ Blaramberg și P. Grădișteanu în două discursurĭ bine simțite și foarte mult aplaudate s'aŭ ridicat contra regimuluĭ personal.

Intrunirea s'a sfîrșit printr'un discurs al d-luĭ Gh. Paladi care a lăudat liberalismul.

Guvernul și afacerea Miulescu

La venirea la cârmă a guvernuluĭ actual i s'aŭ aruncat în față ocările cele maĭ grele și anume că e neconstituțional, că e al Palatuluĭ, că e guvern de anticameră și altele de acest soiŭ; însă când a fost vorba de cinste, dușmaniĭ luĭ ceĭ maĭ neîmpăcațĭ, aŭ trebuit să recunoască că e *cinstit* și acesta e *singurul titlu*, un titlu mare pentru un guvern venit în urma cădereĭ unuĭ regim

odios, *care i-a legitimat întru cât-va venirea la cârmă.*

E adevărat că această cinste a fost condiționată; căcĭ când a fost vorba de a se pedepsi colectivitatea, guvernul 'șĭ-a pus un *veto*, zicênd că nu vrea să pedepsească crimele și delictele politice; în ce privește însă crimele și delictele de ordine privată, el nicĭ n'a înțeles și nicĭ n'a vrut să înțeleagă o trecere cu vederea.

Asupra acestuĭ punct opozițiunea a fost împărțită în părerĭ; poporul însă, cel vecĭnic înșelat de politicienĭ a fost mulțumit cu pedepsirea delictelor și crimelor de ordine privată. Dar lucru curios! Când a venit vorba de a se pune în practică această promisiune, ea a fost nulă. Cauza e simplă, s'aŭ menținut în justiție toate acele figurĭ sinistre carĭ formaŭ sprijinul colectivitățiĭ, carĭ o spălaŭ când se murdărea, carĭ o ajutaŭ în necurata sa acțiune.

Fața cu aceasta orĭ ce pedepsire a unuĭ delict saŭ a uneĭ crime private a devenit iluzorie și ceĭ nedreptățițĭ aŭ trebuit să înghiță necazul lor.

Aceasta s'a întâmplat și cu afacerea Miulescu.

Sĕrmaniĭ oamenĭ, după ce *prin minune* aflaseră de numele și de culcușul autorilor crimeĭ, n'aŭ putut s'o denunțe parchetuluĭ, fiind-că parchetul e același care sub colectiviștĭ i-a acuzat.

A trebuit *o altă minune* și anume ca autoriĭ să se găsească într'un district în capul căruia să fie un magistrat integru și luminat; a trebuit ca un tînĕr de inimă să se însărcineze cu această afacere și să dovedească că ne aflăm în fața unuĭ caz pe atât de extraordinar pe cât și de oribil.

Dar ce sunt toate aceste minunĭ față cu calapoadele în care guvernul junimist clasează crimele saŭ delictele; ca cu puțință, cine știe, ca guvernul junimist — spre onoarea d-luĭ Th. Rosetti, acesta a dat mână de ajutor pentru a se descoperi crima — să se fi rĕsgândit, să fi clasat această crimă ca crimă politică și deci el să se cerce a o cocoloși.

E trist dar trebue să spuĭ că așa este; căcĭ cum îșĭ poate cine-va închipui un basm ca acesta:

Gh. Soare zice că a fost agent politienesc în Bucureștĭ.

Crede oare guvernul că acest lucru nu se poate dovedi? Aci în Bucureștĭ el a locuit, a dormit unde-va, s'a întâlnit cu cine-va, a stat în Văcăreștĭ, a primit acolo vizita căpitanuluĭ Stănciulescu, a scăpat din Văcăreștĭ, nu știm cum, a reintrat în urîta sa funcție. Ceea-ce spune Gh. Soare despre el nu e decĭ un basm. Și dacă el nu se găsește în controale, atuncea avem *o dovadă maĭ mult că ceea-ce zice el nu este un basm.*

Aceea ce zicem despre Gh. Soare o zicem și despre Țîrlea. Se zice că e numaĭ de 17 anĭ; eroare. Din depunerea luĭ Țîrlea însășĭ se vede că el a figurat cu mult înaintea crimeĭ ca martor într'un proces ce l'a avut Gh Soare; tot'a el de 1·) anĭ saŭ de 12 ca martor? Dar fisicul îl arată în vêrsta matură, pre cât nĭ se afirmă.

Aci vedem că se caută să se prefacă în basm o istorie ce seamănă a basm; dar care din nenorocire s'a petrecut sub timpul foarte întunecos al regimuluĭ trecut, când strălucea un Gh. Soare.

Gh. Soare a arĕtat numĕrul birjeĭ cu care a mers spre locul crimeĭ; iar din depunerile martorilor în procesul luĭ Miulescu se găsesc dovezĭ care coroborează zisele luĭ Gh. Soare. Eĭ bine, sunt acestea basme?

Dar esistența luĭ Gonciu care cel d'întîĭ a dat maĭ multă tărie presupunereĭ că Miuleștiĭ sunt pe nedrept condamnațĭ, care zicea că știe de ce a fost asasinată Maria Popovicĭ, enigma acesteĭ întregĭ afacerĭ, care vorbia de cumpĕrărĭ de marturĭ și altele, lucrurĭ carĭ pentru moment nu sunt încă dovedite, este esistența luĭ un basm?

Rĕŭ dar a făcut guvernul când a permis organuluĭ sĕŭ să pună îndoială în spiritele oamenilor, și că n'a procedat cu toată energia pentru a se face deplină lumină în această afacere tenebroasă.

Rĕŭ a făcut, când dintr'o crimă de ordine privată a făcut o cestiune de ordine politică și a înveninat lupta electorală punêndu-se alăturea cu colectiviștiĭ.

S'a observat că organele colectiviste asurzite de zgomotul făcut în popor prin descoperirea crimeĭ aŭ tăcut. A vorbit pentru ele *România Liberă*; o deplângem.

Dar știrile tendențioase pe carĭ le publică organul guvernuluĭ, ba că ceĭ carĭ aŭ înscenat comedia, așa numește *România Liberă* descoperirea, se vor da în judecată, ba că Gh. Soare a spart arestul, ba că Gh. Soare s'a întors la arest, ba că știrea pe care o dă e *oficioasă*, ba că are să capete de abia știrĭ *oficiale*; ce sunt acestea?!

Nu e nevoe de a pune într'o lumină rea pe Gh. Soare, el singur a făcut'o; și pe când lumea se interesează de faptul nemaĭ pomenit, *România Liberă* vrea să sperie gâștile prin caĭ verzĭ pe perețĭ.

Avem înaintea noastră o crimă de ordine nepolitică, să bine-voiască justiția junimistă, dacă nu vrea să semene cu cea colectivistă, să aducă lumina cea maĭ deplină.

Ne întrebăm acuma: ce ar fi fost dacă d. C. G. Costaforu n'ar fi căpătat copiĭ de pe depunerile luĭ Gh. Soare și ale altora? Așa că mușamaua era gata și sub guvernul cel cinstit?

Decĭ o nouă pată pe care însă guvernul o poate încă spăla.

ECOURI

România Liberă întreabă foarte necăjită că de ce n'ar avea junimiștiĭ dreptul să ea parte la lupta politică, și scrie asupra aceste cestiunĭ două coloane și o bucată.

Se știe că *Românieĭ Libere* îĭ plac foarte mult discuțiile abstracte. In adevĕr când puĭ așa cestiunea precum a pus'o *România Liberă* atuncea n'aĭ cum să rĕspunzĭ de cât de ce junimiștiĭ să fie eĭ maĭ oropsițĭ de cât colectiviștiĭ.

Dar să ne coborîm de pe înălțimele la care s'aŭ urcat ceĭ de la *România Liberă* pe pământul negru care ne hrănește și să judecăm apoĭ lucrurile. Inlocuind dialectica pură prin acea a faptelor zicem:

Junimiștiĭ, treĭ patru cățĭ sunt, sunt toțĭ miniștriĭ. Dacă vrem ca să fim darnicĭ cu eĭ, le putem zice; lucrațĭ pentru persoanele voastre, dar nu putețĭ pretinde ca țara să vĕ recunoască de ceea ce nu suntețĭ, adecă de un partid; căcĭ partidele nu se înjghebă prin expediente, ele cresc, se desvoltă și pier.

Junimiștiĭ aŭ vrut și eĭ, ce e dreptul, să crească, însă natura a fost vitrigă cu eĭ, solul românesc nu le-a priit și grupul lor a pierit în alegerea trecută.

Ergo junimiștiĭ n'aŭ dreptul să ia parte la lupta politică ca partid

O părere a unuĭ Maist

D. N. B. Locusteanu a dat la lumină partea ântâia din darea sa de seamă către cititorĭ.

Nu ne vom ocupa de cestiunile carĭ pot fi discutate precum și de acele carĭ nu sunt tratate de cât dintr'un singur punct de vedere.

Ne place să respectăm părerile orĭ-carĭ ar fi ele când sunt sincere, și d. N. B. Locusteanu e sincer după noĭ când în același opuscul laudă și critică.

Laudele ce d-sa le adresează colectivitățiĭ noĭ nu le credem justificate și tocmaĭ din această cauză noĭ nu voim nicĭ să relevăm criticele ce i le adresează.

Insă sunt și unele lucrurĭ unde critica și lauda sunt escluse, unde discuția nu poate avea loc și din acele puține pasage ne facem plăcerea de a reproduce ceva.

„Se ridică întăriturĭ pe Prut despre Rusia, zice d. N. B. Locusteanu, și bine se face. Dar astăzĭ dușmanul nostru este Neamțul și Ungurul. Oare pentru Ungur și pentru Neamț se fortifică Prutul? Ce se face cu întăririle despre Austro-Ungaria (e vorba despre cele 15 milioane votate în urma Conferințeĭ din Londra pentru a se fortifica punctele strategice d'alungul fruntariilor austriace)? Baniĭ cu carĭ s'ar putea ridica aceste întărirĭ, se cheltuesc cu fortificarea Bucureștilor care este un butoiŭ al Danaidelor unde se tot toarnă și nu se maĭ umple.

„Lucrările maĭ puțin neapĕrate întârzie pe cele urgente.

„Guvernele și maĭ ales un guvern al Palatuluĭ, ca cel de astăzĭ, nu pot să spună Regeluĭ că politica ce face de 22 de anĭ și afară și în întru e prea nemțească. Numaĭ un parlament eșit din sînul Națiuneĭ ar putea să țină Capuluĭ Statuluĭ un limbagiŭ românesc."

Maĭ departe d. Locusteanu vorbind despre declararea regatuluĭ și a independențeĭ zice:

„Poziția pe care o ocupăm în concertul european, o datorim, nu omuluĭ care de 20 de anĭ nu face de cât să stoarcă țara ci chronicarilor, istoricilor, scriitorilor, poeților noștri naționalĭ; ridicarea națiuneĭ o suntem datorĭ martirilor carĭ aŭ murit ca să trăească România.

„Tudor Vladimirescu a fost *ucis de străinĭ* pentru că s'a sculat să întoarcă Românilor tronul român.

„Alexandru Ioan a fost *detronat de ciocoĭ* pentru că a făcut dintr'o țară locuită în mare parte de servĭ aĭ pământuluĭ, o țară de proprietarĭ cu drepturĭ suverane, împlinind aceea ce mișcarea de la 48 a decretat."

Credem că acestea reproduse din broșura d-luĭ N. B. Locusteanu, sunt în afară de orĭ-ce discuție.

De pretutindenea

Bucovina

Societatea politică românească din Cernăuțĭ *Concordia*, a pus ca candidatură pentru Reichsrath, în locul d-luĭ Zotta, pe acea a consilieruluĭ provincial și reprezentant în dieta Bucovineĭ pentru Suceava, Corneliŭ Cossovicĭ. Se crede că d. Cossovicĭ care a reprezentat deja circumscripția Suceava-Rădăuțĭ-Seret în Reichsrath, va reuși a fi ales în ziua de 30 Octomvrie, când are a se face alegerea.

Transilvania

Congresul bisericesc greco-oriental român a fost deschis în ziua de 1/13 Octomvrie în Sibiŭ în urma unuĭ serviciŭ divin cu solemnitățile obicinuite de către Mitropolitul Roman, asistat de Episcopiĭ diocesianĭ Popazu și Metianu.

I. P. S. S. Mitropolitul Roman a accentuat dorința sa, ca să vină în congres numaĭ cestiunĭ de ordine curat bisericească. Apoĭ s'aŭ constituit comisiunile de verificare în chipul următor: deputațiunea dieceseĭ de Arad are să verifice titlurile archidieceseĭ, acea a dieceseĭ de Caransebeș pe cele ale deputațiuneĭ dieceseĭ de Arad, acea a arhidieceseĭ are a verifica titlurile dieceseĭ de Caransebeș.

Germania

Eugen Richter, unul din șefiĭ liberalilor

FOITA ZIARULUĬ „ADEVĔRUL"

CĂSĂTORIA OCNAȘULUI

DE

ALEXIS BOUVIER

4 PROLOG

Capitolul I

Un colț al Parisuluĭ, noaptea.

Jacques respinse pe Linotte, făcu doĭ pașĭ înainte și rĕspunse:

— Vino de vezĭ, lașule!

Dulgherul se repezi asupra luĭ cu brațul ridicat, Jacques care 'l pîndea, resistă ciocnireĭ și 'ĭ apucă brațul. Mișcarea fuse așa de repede că compasul căzu jos.

Jacques se aruncă pe el și Dulgherul se repezi peste dînsul strigînd:

— Câine râios! vierme, am să te sdrobesc!

Și el apucă mîna nenorocituluĭ, ținându-l în respect subt dînsul... suflînd, spumînd de turbare el scrișnea.

— Oh! te voiŭ înăbuși subt genuchiĭ meĭ... și n'o să te maĭ mișcĭ... o să 'mĭ cerĭ ertare!

Să 'țĭ cer ertare ție! maĭ bine ucide-mĕ dacă poțĭ! cu cele din urmă bale care 'mĭ vor veni în gură te voiŭ scuipa în obraz... lașule care întrebuințezĭ arme.

— Aĭ voi să aĭ tu compasul... dar te voiŭ înăbuși înainte de al apuca!

Dulgherul făcu o sforțare, smuci compasul din mâinile protivniculuĭ sĕŭ, se ridică în picioare și scuturînd arma, el strigă.

— Ah! între noĭ doĭ acum, vreaŭ să vĕz dacă tu aĭ sîngele roșu!

Ploaia cădea în torente. Ceĭ doĭ luptătorĭ alunecaŭ la fie-care mișcare pe scîndurile poduluĭ. Jacques trîntit la pămînt de protivnicul sĕŭ, simțea că era pierdut. El căuta mijlocul de a fugi... minutele eraŭ secole!

O idee 'ĭ trecu prin cap... el o puse în lucrare. Cu o mișcare repede el apucă d'un picior pe Dulgherul care luat așa pe neașteptate se cletină și căzu peste parapetul poduluĭ.

— Oh! vierme! strigă colosul lăsând să 'ĭ cază compasul pentru a se agăța maĭ iute de bîrnele balustradeĭ. Jacques înțelese că viața luĭ atîrna de secunda asta; el își adună toate puterile, și printr'o sforțare supra-omenească, el reuși a arunca corpul Dulgheruluĭ peste parapet.

Ah! asasinul!... urlă mizerabilul care se vedea pierdut.

El era spînzurat deasupra apeĭ, care clocotea, agățat de grinzele parapetuluĭ punțeĭ Estacade... Mâinele luĭ alunecaŭ pe lemnele udate de ploaie, el încleștă degetele sale nervoase, căutând a înfige unghiele în lemnul ud și vîntul care sufla cu putere peste dînsul îl legăna în spațiŭ sombru al arculuĭ punțeĭ ca pe corpul unuĭ spînzurat.

Dulgherul era puternic, mâinele luĭ obicĭnuite cu greaua muncă a lucruluĭ eraŭ tarĭ și vînoase; ast-fel, după sforțărĭ neauzite, el putu să îmbrățișeze o bîrnă. Iși unise amîndouă mâinele și strîngînd lemnul ca într'un clește, el încerca să se ridice prin puterea brațelor. Se știe că forțele cresc cu pericolul... Viața luĭ era în joc, și energia luĭ 'l făcea să 'șĭ îndoiască puterile.

In acest timp Linotte, era lângă acela pe care 'l înșelase și 'ĭ zicea rugându-l:

— Eram nebună, Jacques al meŭ... dar tu vezĭ, mĕ reîntorc iar la tine... Vino, sufletul meŭ iubit, vino, să fugim. Jacques nu o maĭ asculta.

Nedîndu-șĭ seama de crima pe care o făcuse, sleit de puterĭ din cauza lupteĭ, sdrobit de cele din urmă sforțărĭ pe care le făcuse, amețit de isbîndă, el sta, cu ochiul rătăcit, cu gura strînsă, cu mâinele încleștate, în locul unde se scăpase de vrăjmașul luĭ.

Un suspin de liniștire eșĭ din pieptul luĭ, când de odată el se cletină să cază. Dulgherul îl apucase de picior...

Parapetul poduluĭ Estacade era făcut de două bârne, una susținînd scîndurile poduluĭ, alta se întindea până la înălțimea mijlocuiuĭ, aceste două bîrne eraŭ, din doĭ metri în doĭ metri transversate de un X, de unul din acești X era agățat Dulgherul.

Vĕzênd că Jacques era tot acolo, el își pusese toată energia pe care o maĭ avea, se ridicase prin puterea mâinelor, se susținuse cu un singur braț, și cu cel-l'alt apucase de picior pe Jacques.

Cea d'întâiŭ mișcare a luĭ Jacques, fu să se agațe puternicul cu o mână de parapet și cu cea-l'altă lovind cu putere în capul protivniculuĭ sĕŭ.

— Oh! tu mĕ veĭ trage afară saŭ veĭ veni cu mine, urlă Dulgherul.

— Demone, nu sfîrșește cine-va cu tine odată.

— Sfârșește numaĭ crăpînd.

Lupta grozavă urmă în umbră; în vînt și ploie la lumina fulgerelor și la bubuitul tunetelor: Dulgherul, strângea să sfărâme piciorul pe care îl apucase. Jacques lovea mereŭ cu putere capul mizerabiluluĭ.... Dar capul era tare și nimenĭ n'ar fi putut spune, cine va fi maĭ tare, capul saŭ pumnul.

Vĕzênd că reapare acela pe care îl credea mort, Linotte fu cuprinsă de frică și se dete cu câțĭ-va pașĭ înapoĭ, ca în fața uneĭ arătărĭ.... Acela pe care dênsa îl credea arĕtare trăia, ea se desmetici și apropiindu-se de Jacques îĭ zise:

— Tu aĭ să vezĭ că îl urăsc, și că nu te iubesc de cât pe tine!

(Va urma)

radicalî din Germania a ţinut zilele acestea un discurs în Berlin înaintea unuî public foarte numeros. Discursul sĕŭ a fost primit cu aplauze furtunoase. El a vorbit despre instituţiunile democratice ale poporuluî şi a accentuat asupra participăriî din ce în ce maî mult a maselor la interesele politice.

Venind la memoriul Impĕratuluî Frederic el a zis:

Se susţine că memoriul este fals. Memoriî false nu se trag înaintea instanţelor judecătoreştî. Trebue să credem maî curênd că raportul domnuluî cancelar al imperiuluî asupra memoriuluî nu este exact. De la urmărirea în afacerea memoriuluî faptele s'aŭ înmulţit într'atâta în cât se vede clar că nimenea nu s'a înşelat maî mult în concepţiunea faptelor ca tocmaî domnul cancelar al imperiuluî. Importanţa memoriuluî residă în cestiunile de politică internă şi nu în cele de politică externă.

America de sud

O depeşă din Valpareso anunţă că concurentul actualuluî preşedinte al Republiceî Bolivia Arce, a încercat să facă o revoluţiune; însă populaţiunea s'a opus mişcăreî. Astăzî ordinea e complect restabilită. Congresul bolivian se va aduna în curênd la Lucre, capitala ţĕreî.

Informaţiunî

In Covurluiŭ îşî pune candidatura la colegiul II pentru Cameră şi d. Nicu N. Vlaicu, ca conservator independent.

* * *

Ministrul de interne ar casa, precum ni se afirmă, negreşit alegerile judeţene din Prahova.

* * *

Beizadeaua a făcut acuma douĕ zile o lungă vizită primuluî ministru.

* * *

Aflăm că erî de dimineaţă s'a primit de către ministrul de interne un lung protest din Botoşanî; maî multţî cetăţenî se plâng de ingerinţele administrative în vederea alegereî delegaţilor.

Administraţia locală ar fi interzis Sâmbătă şi o întrunire publică.

* * *

Ministrul de interne, o-dată cu numirea d-luî Garoflidi ca prefect la Ploieştî, a înlocuit *telegrafic* pe toţî funcţionariî administrativî carî sunt în numĕr de 63.

* * *

D. Bibicescu a declarat erî că colectiviştiî vor vota lista liberalilor disidenţî, orî cum va fi ea.

* * *

Colectiviştiî ar fi avut de gând ierî să năvălească la întrunirea de la Ateneŭ. Le-aŭ ajuns însă la ureche vorbele că d. D. Brătianu ar părăsi sala, maî înainte de a putea striga eî: unire, etc.

* * *

Ni se telegrafiază din Iaşî:

Erî s'a ţinut o întrunire publică a liberalilor din Iaşî. Discursurile d-lor Mârzescu şi Panu aŭ entusiasmat pe asistenţî.

D. Costea Balş a rugat pe alegĕtorî să voteze pentru orî şi cine, pentru junimiştî, nu.

Seara s'a ţinut o întrunire a conservatorilor.

* * *

In oraşul Iaşî aŭ fost aleşî delegaţiî socialiştilor.

* * *

In capitală aŭ fost aleşî pretutindenea delegaţiî conservatorî.

Cronică ştiinţifică

Fisiologie experimentală; falsificarea ucigătoare a vinurilor şi licorurilor

In şedinţa Academieî de Medicină din Paris, de la 2 Octomvrie, d. Laborde a citit o dare de seamă asupra cercetărilor făcute de dînsul, în privinţa chipuluî cum influenţează asupra organismuluî, substanţele întrebuinţate din ce în ce pe o scară maî întinsă, în falsificarea vinurilor şi a licorurilor. D. Laborde începe aşa:

„Sunt 18 anî acuma de când, de pe această tribună un glas puternic şi ameninţător, făcea cunoscute scăderea în naşterî, pustiirea crescândă a ofticeî şi a nebunieî. D. I. Bergeron, aruncă vina acestor nenorocirî, pe alcoolismul, care înainta. Dovada acesteî învinovăţirî o avem astăzî în chipul cel maî netăgăduit. Rĕul a crescut; dar trebue s'o ştim maî dinainte că această creştere a rĕuluî, nu se datoreşte numaî consumăreî în mare cantitate a alcoolurilor; ea provine maî cu seamă, fie din princina pustiireî filoxereî, care nimicind o mare parte din viile noastre a provocat fabricarea artificială a vinurilor vătămătoare sănătăţeî, fie în lăcomia morală a negustorilor, carî ajutaţî fiind de descoperirile chimice, n'aŭ dat îndărăt de a amesteca în vinurî şi licorurî substanţe toxice menite a le masca lipsurile şi natura."

Chestiunile relative la aceste fraude şi la pericolele ce daŭ naştere pentru sănătatea publică aŭ fost obiectul unor cercetărî numeroase; dar lucrul e greŭ şi delicat. Poate că s'aŭ grăbit prea mult asupra uneî sintese pe care o analiză neîndestulătoare o făcea prematură. D. Laborde a socotit folositor lucrul ca să reia în cercetare, cât s'ar putea maî complect, această analiză. Lucrarea sa coprinde treî părţî: a cercetat efectele asupra organismuluî prin substanţele adăugate 1) în vin, 2) în licorurî, 3) în rachiŭ. Toate produsele în numĕr de 60, i-aŭ fost procurate de d. Girord, directorul laboratoruluî municipal, care a adus serviciî aşa de marî în cauza igieneî publice.

Se ştie că vinul se poate fabrica cu ajutorul alcooluluî, cu fructele uscate muiate în apă, iar în cât priveşte culoarea nimic maî uşor; s'a reuşit chiar a i se da aroma prin întrebuinţarea de esenţe cunoscute sub numele de uleiŭ de vin francez şi uleiŭ de vin nemţesc. Aceste uleiurî sunt otrăvurî active; maî cu seamă cel nemţesc e de două orî maî periculos de cât cel francez. Injectându-se la un câine o cantitate mică din aceste uleiurî, moare după un ceas. Lesiunele constatate la autopsie sunt: Injecţiunea meningelor, sufusiunea plămânilor cu emfisemă marginală.

In comunicarea ce o face, d. Laborde se ocupă numaî de rachiurî. D-sa crede că nu maî poate avea vre-o îndoială asupra efectuluî convulsiv al absintuluî. Acest efect se datoreşte piridineî şi aldehidelor, aldehida salicilică şi furfurolul. Injecţiunea furfuroluluî produce maî întâiŭ greutatea în respiraţie, apoî convulsiunî clonice, contracturî spasmotice, slăbirea inimeî. La autopsie, se găseşte o sufusiune a rărunchilor, a meningelor etc. arătênd acţiunea toxică exercitată asupra centrilor nervoşî şi a nervuluî pneumogastric. Injecţiunea prin stomac provoacă la animal strĕnuturî, o stare de prostraţie urmată de excitare, halucinaţiunî, slăbirea inimeî etc. La autopsie se constată injecţiunea rinichilor şi a meningelor.

Vedem dar că nu trebue să punem încredere pe licorurile cele maî parfumate; aroma care serveşte a le acoperi gustul ce l'aŭ avut la început, poate să fie artificial. Cea maî rea otravă întrebuinţată pentru această falsificare este licorul de absint; este o otravă care produce convulsiunî, determinênd atacurî ca la epilepsie, atacurî pe care d. Loncereaux le-a numit isterire. Maî este încă o esenţă în care intră aldehida salicilică şi care servă la aromatizarea vermutuluî şi biteruluî; e un lichid neutru şi incolor, numită esenţă: reine-des-prés (regina câmpuluî) care sub acţiunea oxigenuluî din aer i-a o culoare închisă. Injecţiunea acesteî esenţe, în cantitate de o jumĕtate centimetru cub, produce la moment convulsiunî tonice, apoî clonice, tremurătura muschilor, respiraţiunea grea, leşinarea. Animalul moare după treî sferturî de oră. Şi aceste sunt întocmaî fenomenele crizeî epileptice.

Avis bĕutorilor de vermut şi de biter.

Ştirî mărunte

Curtea cu juraţî din capitală a condamnat pe d. N. B. Ştefănescu de la ziarul „Fulgerătorul" la 15 zile închisoare, pentru calomnie.

* * *

Mâine se va judeca de curtea cu juraţî din Ilfov procesul uneî femeî care şi-a ucis pe un nepot al eî.

* * *

Azî se face a doua tragere a acţiunilor canaluluî Panama.

* * *

Procesul intentat ziaruluî „Voinţa Naţională" pentru calomnie, ce era să se judece azî de către curtea cu juraţî, s'a amânat din cauză că lipsea reclamantul.

* * *

Actualul prefect de poliţie al capitaleî va reorganiza corpul sergenţilor de oraş, dând fie căreî compăniî ca comandaut un ofiţer în activitate.

Ultime informaţiunî

Citim în *Fulgerul* din Iaşî:

1 Octomvre.—Astăzî s'aŭ înplinit 111 anî de când Bucovina, această grădină a Moldoveî, ne fu răpită de Austria prin trădare.

Junimiştiî, şi cu această zi de doliŭ naţional, s'aŭ arĕtat neconsequenţî.

De pe piatra rece din Beilic, un primar junimist a promis că serbarea se va continua în fie-care an.

Astăzî avem tot un primar junimis; dar acesta nu s'a gândit a face măcar ceia ce făcea reposatul Dimitrie Gusti: o panahidă şi o ghirlandă depusă pe mormêntul Domnuluî-martir.

Nu putem termina făr'a trimite salutările noastre fraţilor bucovinenî şi a'î îndemna să spere, căcî va veni ziua rĕsplăţeî, când faptul şi trădarea vor fi înfierate şi când această scumpă provincie va fi alipită la sînul mumeî-patrie.

* * *

A apărut în Piteştî un noŭ ziar sĕptămânal *Imparţialul.*

* * *

Curtea de apel din Galaţî a osîndit pe Ivanovicî, fostul primar din Tulcea, la 6 lunî închisoare şi perderea dreptuluî d'a maî ocupa funcţiunî publice.

* * *

Un comunicat, apărut azî în *Monitorul oficial*, desminte ştirea rĕspîndită de unele ziare din capitală, că guvernul ar cugeta să desfiinţeze Creditele agricole.

* * *

Tribunalul corecţional din oraşul Iaşî, a judecat pe tênĕrul ucigaş în etate de 15 anî, care a ucis acum câte-va lunî, pe o femee bĕtrână numită d-na Lake, din desp. III strada Golia. Trib. a condamnat pe ucigaş la 12 anî închisoare.

* * *

Mercurî 5 Octomvrie, se va ţine licitaţie la ministerul lucrărilor publice pentru darea în întreprindere a lucrărilor de apĕrare a poduluî de peste Olt, la Slatina.

Valoarea lucrăreî e de 550,000 leî.

* * *

La Roman, la alegerile de delegaţî aŭ isbutit socialiştiî.

La Ploeştî aŭ reuşit delegaţiî liberalilor-uniţî.

La Râmnicul-Sărat şi la Vâlcea aŭ reuşit delegaţiî liberal-conservatorî.

* * *

La Teleorman pentru alegerile judeţiene a isbutit lista liberal-conservatoare.

* * *

La alegerea colegiuluî I comunal din Ploieştî a eşit triumfătoare lista grupurilor liberale-unite.

ULTIME DEPESI

Paris, 14 Octomvrie. — Ziarele radicale se abţin de a aprecia proectul d-luî Floquet asupra revizuireî Constituţieî. Aprecierea celor l'alte ziare e în general defavorabilă.

Petersburg, 14 Octomvrie. — „Journal de St. Petersbourg" respinge insinuările după carî mişcarea macedoniană ar fi rezultatul unor intrigî ruseştî, şi zice că Bulgariî ştiŭ bine că Rusia nu maî are nicî o agenţie în Macedonia. Organul rusesc n'ar fi relevat aceste insinuărî, dacă „Fremdenblatt" nu şi le ar fi apropiat. El nu înţelege ca un organ serios să se facă ecoul unor atarî zvonurî.

Roma, 14 Octomvrie. — Impĕratul Wilhelm, regele Umbert şi regina Margareta aŭ fost primiţî în Capitol de către primarul şi consiliul comunal în sala consiliuluî unde s'a făcut, în prezenţa lor, inaugurarea uneî inscripţiunî pe o placă de marmoră, menită să perpetueze amintirea viziteî împĕratuluî Wilhelm.

După concertul dat cu această ocaziune, Curtea intră în bufet unde s'a servit o cină uşoară. Recepţiunea a fost foarte strălucită. Curtea s'a retras la miezul-nopţiî.

Viena, 14 Octomvrie.—In intervievul ce un redactor al ziaruluî „Presse" l'a avut cu regele Serbieî, acesta din urmă dezaprobat atitudinea d-luî Garaşanin, şef al partiduluî progresist, în procesul de divorţ cu regina, pentru că Garaşanin a ştiut foarte bine că regina a sprijinit tot-d'a-una or-ce curent ostil Austrieî. O soluţiune radicală a acestuî proces este necesară. Nu e vorba numaî de o afacere personală a Regeluî, ci şi de o chestiune politică. Regele e convins că Austria este străină gânduluî ce î se atribue de a voi să anexeze Serbia. Regele Milan vorbi cu căldură de Impĕratul Frantz-Josef care este un amic al Serbieî şi merită pe deplin admiraţia regeluî şi a poporuluî serb.

Roma, 14 Octomvrie. — Impĕratul Wilhelm, principele Enric şi suitele lor aŭ asistat la serviciul religios celebrat la ambasada germană. In urmă a avut loc un dejun oferit de Impĕratul. Eraŭ invitaţî d. de Schloetzer, ambasador al Germanieî pe lângă Vaticanul, ministrul de rezbel, ministrul marineî, d. Crispi, ministrul instrucţiuneî publice şi primarul; după dejun, o deputaţiune a colonieî germane prezintă o adresă Impĕratuluî care mulţumi, lăudă lucrarea artistica în care era închisă adresa şi se întreţinu cu membriî deputaţiuniî de bogăţiile artistice ale Romeî.

La 3 ore, Impĕratul şi principele Enric, însoţit de d. Crispi şi de comitele de Bismarck s'aŭ dus în trăsură la Panteon unde Impĕratul depuse o coroană de laurî pe mormîntul luî Victor Emanuel. Impĕratul şi principele Enric se înscriseră în registrul visitatorilor pe o foaie specială; comitele de Bismarck şi cele-l'alte persoane ale suiteî pe o alta foaie. Impĕratul vizită biserica şi plecă în mijlocul aclamaţiunilor mulţimeî, ca şi la sosire.

Constantinopol, 14 Octomvrie. — Via Varna. — In privinţa demonstraţiunilor anti-germane din Roma s'a observat că censura turcească, care curăţa cu îngrijire toate ştirile defavorabile Germanieî şi care suprimase un pasagiŭ al uneî depeşî din Viena care relata primirea rece făcută de publicul vienez Impĕratuluî Wilhelm, a autorizat din potrivă publicarea depeşelor din Roma care relataŭ manifestaţiile antigermane. Se conchide de aci că ura Porţiî în contra Italieî e maî tare de cât amiciţia sa pentru Germania.

Nimic noŭ în privinţa convenţiuniî Sueluluî.

Tanger, 15 Octomvrie. — Ştirile oficiale confirmă că Sultanul e foarte bolnav.

Treî vase de rĕsboiŭ portugeze se află actualmente la Tanger pentru a cere satisfacţie guvernuluî marocan pentru insulta făcută drapeluluî portugez.